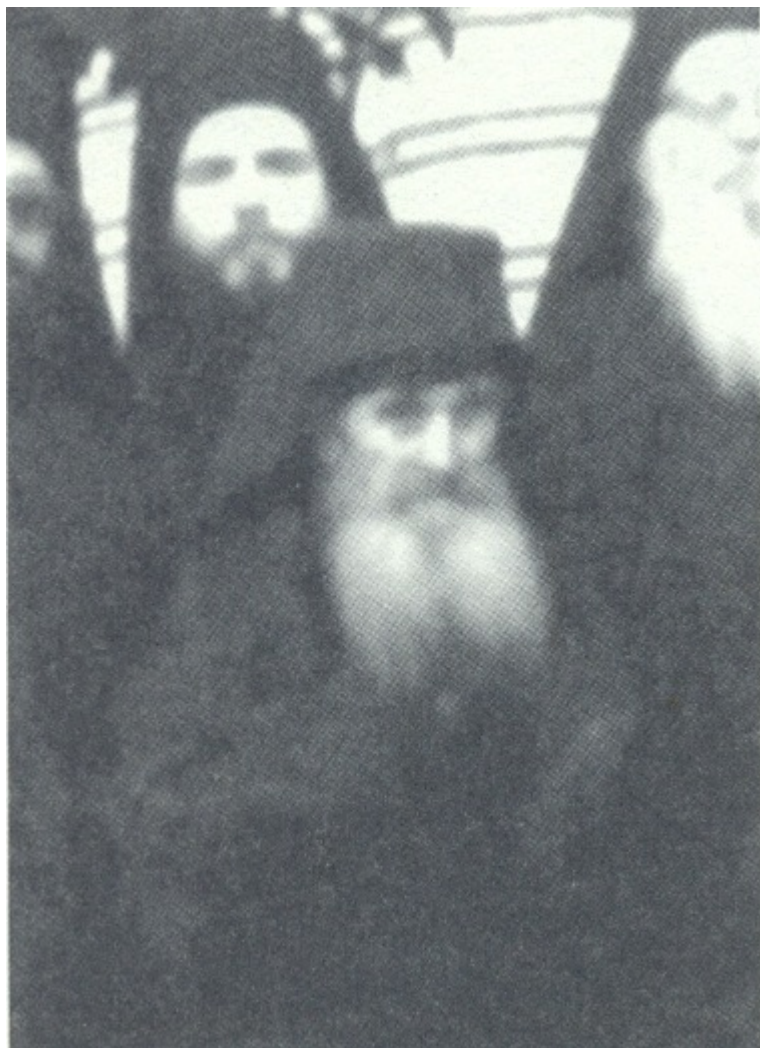

10 Φεβρουαρίου 2016

Μοναχός Τρύφων Ξενοφωντινός (1990 - 10 Φεβρουαρίου 1978)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Μοναχός Τρύφων Ξενοφωντινός (1990 - 10 Φεβρουαρίου 1978)

Κατά κόσμον ονομαζόταν Γραμμένος-Γραμματάς Στεργιώτης του Νικολάου και της Μαρίας. Γεννήθηκε στο χωριό Πλάτανος Γανο-χώρων το 1900. Προσήλθε στην ιερά μονή Ξενοφώντος το 1929. Εκάρη μοναχός το 1930. Αναχώρησε της μονής το 1939 κι επανήλθε το 1954. Το 1970 εξελέγη προϊστάμενος.

Διακόνησε επί πολλά έτη ως προσφοράρης. Μετά την πρώτη του αναχώρηση από τη μονή έζησε σε βουνά και σπηλιές, απ' όπου απέκτησε βρογχικά. Η εξομολόγησή του ήταν ειλικρινής και μετά δακρύων, και η μετάνοιά του μεγάλη. Στους νεότερους μοναχούς της αδελφότητος ήταν διακριτικά διδακτικός. Έλεγε: «Αν θέλεις να προκόψεις στην κα-λογερική, να πεις ότι είσαι εδώ ξένος». Αγαπούσε πολύ την πνευματική μελέτη. Ιδιαίτερα μελετούσε το Κυριακοδρόμιον και προσευχόταν πολύ. Ήταν αγαθός, πολύ φιλακόλουθος και ησύχιος. Είχε ευλάβεια και κατάνυξη. Πάντοτε ήταν μ ένα μαντήλι στο χέρι.

Στο τέλος της ζωής του και ενώ είχε πέσει σ' επιθανάτιο ρόγχο, του ανέγνωσαν το μυστήριο του θείου και ιερού Ευχελαίου. Τελειώνοντας το Ευχέλαιο του είπαν: «Γέρο-Τρύφων, τα πήραμε τώρα τα εφόδια». Τότε, εκείνος ανακάθισε στην κλίνη

του και μίλησε για τα εφόδια της Εκκλησίας μας, τον μεγάλο ιατρό-καλό Σαμαρείτη των ψυχών μας Σωτήρα και Λυτρωτή Κύριο, και την υπομονή, εκδήλωσε την αγάπη του στον Γέροντα της μονής Αλέξιο, και ξανάπεσε για να κοιμηθεί αιωνίως, την ώρα της αγρυπνίας του αγίου ενδόξου ιερομάρτυρος Χαραλάμπους, στις 10.2.1978.

Κατά τον σωματικό του χαρακτήρα ήταν κοντός και αδύνατος, με ασθενικό σώμα. Ένας μυστικός αγωνιστής του ιερού κοινοβίου του αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, της χιλιόχρονης μονής Ξενοφώντος.

Πηγές - Βιβλιογραφία

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Ξενοφώντος.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Β΄, εκδ. Μυθονία σ. 929-932